

Kubistický portrét

Jiří Suchý

Jeden malíř, to je fakt, rozhodl se jednou,
jeden malíř, to je fakt, rozhodl se jednou,
namalovat jako akt dívku neposednou.
Připlula jak větříček, hořely jí líce,
odložila svetříček, malíř však chtěl více.

Nejdříve kladla odpor slabý, v očích měla hrůzu,
nejdříve kladla odpor slabý, v očích měla hrůzu,
malíř trval na tom, aby odložila blůzu.
Cudně oči sklopila, pak si dala vodku,
když se trochu opila, řekla: Maluj, šotku!

Už jsem řekl, vážení, o té dívce jedné,
už jsem řekl, vážení, o té dívce jedné,
že to bylo stvoření silně neposedné.
Jiná by se nudila, avšak by se nehla,
tato dojem budila, že ji bodá jehla.

Malíř se však zahleděl do jejího těla,
malíř se však zahleděl do jejího těla,
takže vůbec nevěděl, co ta dívka dělá.
Maloval ji odpředu, namaloval záda,
při tom ale myslel stále, zdali ho má ráda.

Velesladce se mu snilo o té její kráse,
velesladce se mu snilo o té její kráse,
tu však zjistil, že to dílo, jí nepodobá se.
To už malíř pochopil, že se dívka vrtí,
tupý předmět uchopil, umlátí ji k smrti.

A tím skončil nenadále jeden osud lidskej,
a tím skončil nenadále jeden osud lidskej,
narodil se za to ale obraz kubistickej.
Na něm dívka dává v plen zepředu své vnady,
při tom ale zároveň, obrací se zády.

Zkrátka dívka ze všech stran zobrazena byla
zkrátka dívka ze všech stran zobrazena byla
a pochválen budiž pan Picasso a Filla.